

Forfatter: Stub, Ambrosius

Titel: Trofasthed er den Dyd, jeg søger

Citation: Stub, Ambrosius: "Trofasthed er den Dyd, jeg søger", i Stub, Ambrosius: *Digte*, Rosenkilde og Bagger, 1972, s. 91. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stub01val-shoot-workid60392/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digte

Trofasthed er den Dyd, jeg søger

Trofasthed er den Dyd, jeg søger
Den Dyd, du svarer mig, er rar;
Det er just det, min Sorg forøger,
5 Jeg selv det ofte merket har;
Hvor skal jeg derfor finde den,
Som er og blier en trofast Ven?

Vil jeg blant Fruentimmer lede,
Den der at finde neppe var,
10 Blant Mandfolk er vel mange rede,
At give mig strax dette Svar:
See! hun i mig skal finde den,
Som er og blier en trofast Ven?

Men ach! gid ingen derpaa bygge!
15 Slig Svar ikkun et Mundheld er;
De fleste saadant Løfte rygge,
Og sig strax om en anden seer;
Hvor skal jeg derfor finde den,
Som er og bliér en trofast Ven?

- ²⁰ Hvad er vel Sølv og Guld i Eye?
Hvad nytter Glimmer-Pragt og Stats!
Mod Trofasthed det kand ey veye;
Ney, imod den er det kun fias,
Jeg kuns lyksalig kalder den,
²⁵ Som eyer een ret trofast Ven.

- Mig Høyhed, Riigdom ey kand gavne;
Hvad skjøtter jeg om Deylighed?
Naar Trofasthed jeg dog maae savne;
Jeg af alt dette da er kied;
³⁰ Mit Ønske staaer ikkun derhen,
At finde een oprigtig Ven.

- En trofast Ven at kunde have,
Det Held med rette kaldes bør
En uskatterlig Lykkens Gave,
³⁵ Hvorfor jeg saadant Ønske giør:
Ach! gid jeg snart maae finde den,
Som er og blir en trofast Ven!

[9.] *A*: Arier og Sange I 1773 Nr. 73. *B*: Anhang 1782 Nr. 17. – *Litt.*: Barfod III Nr. 41; Brix: Ambr. Stub S. 27–29; Fonsmark Nr. 41. – Digtet er lagt i Munden paa en Kvinde, se L. 12. Det har samme Versemaal som Sperontes Nr. 58: Was fängt die Tadelsucht auf Erden. – Jf. Indl. S. 14 og 56.

3 rar] 3: *sjældon*. 5 ofte] ogsaa *A*. 7 er.. blier] bliver mig *B*. 16 rygge] 3: *bryde*. 22 det] den *AB*; *rett. af Udg.*; jf. *Brix*. 33 bør] *baade A og B har berefter Semikolon; Barfod sletter Tegnet, mens Brix vil sætte Komma.* – 35 giør] *baade A og B har her Semikolon.* – *Brix vil L. 7 indføre B-Formen* bliver mig.

Spring, Hierte! spring forbi de Døre

Spring, Hierte! spring forbi de Døre,
Som for din Attraa aabne sig;
Lad ey dit svage Øre høre
5 Det, din Natur fortæller dig,
En Tanke tit i Eenlighed
Dig siger det, du før ey veed;
Men lad ey Tanker Tøylene faae!
At du ey skal fra Banen gaae.

10 Hold ey uskyldig Lyst for syndig!
Dog, gjør Forskiel paa Tidsfordriv;
Viis dig oprigtig, dydig, yndig,
Men intet tvungen Væsen giv!
Antag ey hver i Venskab, som
15 Du ey ved Prøve veed, er from!
Thi Venner tit forstille sig,
Som søge at forraade dig.

De Gamles Raad hold udi Ære,
Lad dem en Regel være dig!
20 Du af de gamle Folk kand lære,
Den Dyd, som gjør dig lykkelig.
Hold Tungen i en stadig Tvang!
Du veed, man sig saa mangen Gang
Fortale kand, og derfor maae
25 Din Tunge flittig passe paa.